

ת"פ 52301/12 - מדינת ישראל נגד אהרון נאתכו

בית המשפט המחוזי בחיפה
ת"פ-14-12-52301 מדינת ישראל נ' נאתכו
בפני כב' השופט רון שפירא, סגן נשיא
מדינת ישראל המאשימה ע"י המחלקה לחקירות שוטרים
נגד אהרון נאתכו,
ע"י ב"כ עו"ד אחמד מסאלחה
הנאשם

גזר דין

העבירות בהן הורשע הנאשם וכותב האישום המתוקן

הנאשם הורשע על פי הודהתו בעבירות הבאות:

איושם ראשון: עבירה של ניסיון להטרדה מינית לפי סעיף 3(א)(4) + 3(א)(6)(א) לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח - 1998 + סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977;

איושם שני: עבירה של מעשה סדום לפי סעיף 347(א)(1) לחוק העונשין וUBEIRA של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין;

איושם שלישי: הטרדה מינית לפי סעיף 3(א)(4) + 3(א)(6)(א) סיפא לחוק למניעת הטרדה מינית (מספר עבירות).

על פי עובדות כתוב האישום המתוקן אשר הוגש במסגרת הסדר טיעון, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום שירות הנאשם במשטרת ישראל, ככלש. במהלך שנת 2014 ועד לאמצעו ביום 16.12.14, במספר הזדמנויות שונות, נהג הנאשם לפנות לאנשים שונים ההן באמצעות הטלפון הנייד שלו והן באמצעות המחשב הביתי שלו, בהם כאלה שהציגו עצמן כקטינים טרם מלאו להם 16 שנים, וזאת באמצעות התכתבות טקסטואלית דרך אפליקציות "Skype", "Kik" או "WhatsApp". במהלך ההתכתבויות עם הקטינים, הציע להם הנאשם הצעות בעלות אופי מיני, וזאת תוך שהוא מתאר בפניהם תיאורים של מעשים מיניים אותם הוא חףץ לקיים עמו. כל זאת עשה הנאשם לשם גירויו המיני וסיפוקו. הנאשם אף נפגש עם אחת הקטינות עמה התכתב (המתלוננת באישום השני לכתב האישום), ובמסגרת פגישה זו קיים עמה מגע מיני, לרבות מין אוראלי, וזאת, על אף שהוא מודיע לגילתה הצער של הקטינה, כמפורט בכתב האישום. לאחר התרחשויות ארוכות אלה המשיך הנאשם להתכתבות עם המתלוננת, העברת מסרים והצעות בעלות תכנים מיניים וכן הפיצר לבצע בה מעשה סדום, כאשר המתלוננת דוחה את הצעותיו. לאחר שהמתלוננת הבירה לנאים כי אינה מעוניינת להיפגש עמו עוד והפיצותו לא נענו, אישם הנאשם על המתלוננת באומרו שהוא לא אשם אם אביה ישמע אודiot דברים שהוא לא היה רוצה שתעשה.

אוסיף עוד כי העבירות נשוא האישום השלישי בוצעו כלפי קטינה שפגש קודם לכן במסגרת תפקידו כשותר תוך שימוש במידע שנמסר לו במסגרת תפקידו.

הטיון לעונש

ב"כ הנאשם הגיע במסגרת ראיות לעונש אסופה של מסמכים ותעודות המעידים על תפקודו של הנאשם ותרומתו במשך שנים של שירותו במשטרת ישראל. עוד הוגשו תעודות רפואיות של הורי הנאשם.

כמו כן, העיד מטעם ההגנה לעוני העונש מר יהיה סגס, שוטר לשעבר, אשר העיד כי הוא מכיר את הנאשם ומשפחתו ומדובר במשפחה טובה. העד העיד כי הוריו של הנאשם עברו תקופה קשה ואמו חולה. העיד כי הנאשם שירת בצבא 8 שנים, כולל שירות קבוע, לחם לבנון והשתתף בכל המלחמות. הנאשם התיעץ עם העד כאשר רצה להתגייס למשטרת והעד סיע ללהתגייס למשטרת. העד סיפר על טרגדיות שאירעו במשפחתו של הנאשם. הבטיח שישיע לנאשם להשתקם. העד סיפר כי הנאשם עומד להתחנן. כן סיפר כי כשהסיפור נודע בישוב מגורייהם בתחילת הקהילה נטשה את הנאשם. כן סיפר שפיטוריו מהמשטרה הם עונש לנאשם. העד ביקש לתת לנאשם הזדמנויות וטען כי הנאשם שילם על הטעות שעשה.

גם בן דודו של הנאשם העיד כי הנאשם תרם רבות במסגרת שירותו הצבאי והתנהגותו תמיד הייתה טובה. העד סיפר כי האירועים האחרונים נפלו עליהם בישוב ובמשפחה בתדרמה גדולה וזה לא פשוט. סיפר שהנאשם לחם בצבא וגם במשטרת היה בלב ליבו של הטיפול בפשיעה בדרום וברחט. העד העיד כי מי שלא מכיר את הקהילה שבויי הנאשם אינו יכול להבין מה העונש שהנאשם קיבל, שכן כולם מכירים אחד את השני ואין אפשרות לעמוד לפני מקום אחר ולהזור לחיים נורמליים. נטען כי הנאשם קיבל עונש ציבורי גדול, במיוחד לאור העובדה שמדובר במשפחה מהטבות בישוב. העד סיפר כי הוא מכיהן כמנכ"ל העירייה וכי יש לו יכולת לעזור לנאשם בשיקומו.

ב"כ המאשימה טענה כי מדובר בניצול של הנאשם, אשר הינו בגין, את גilm הצעיר של המתлонנים ובמיוחד את המתлонנות באישום השני, כאשר לשאלת ההסכמה אין שום נפקות. נטען כי הנאשם לא עצר במעשייו ולא היסס, חשב או שקל. נטען כי בפגש עם המתلونנות באישום השני הנאשם הוא זה שהפשיט אותה, נגע בה, דחק והדריך וגם לאחר המפגש המשיך לדוחק בה בצורה בוטה, כאשר המתلونנת בקישה ממנו להפסיק. בתגובה הנאשם איים עליה שיפרסם את מה שהוא עשה. עוד נטען כי עיקרון ההלימה מהייב ענישה ממשמעותית אשר תשקוף את חומרת מעשי העבירה שביצוע הנאשם, את ריבוי העבירות ומידת אשמו של הנאשם, זאת בשים לב, בין היתר, לערכיהם החברתיים שנפגעו, מידת הפגיעה בהם, מצבו של הקורבן בעת ביצוע העבירות העיקריות, מידיות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות ביצוע העבירה. נטען כי המעשים המינויים השפליים אותם ביצע הנאשם מתפרשים על פני מנעד רחב של שיטות, כאשר שירות באוותה עת כשותר במשטרת ישראל וכאשר אין מדובר בעבירה אחת מתמשכת או מספר עבירות הנוגעות לאותו אירוע אלא בשלושה אישומים שונים שיש בהם כדי להעיד על טיבו וטיבעו של הנאשם והתנהלותו המינית מול קטינים אשר היה מודיע לגילם.

ב"כ המאשימה טענה כי בטיעוני הסניגור דובר רבות על הקהילה וכמה הנאשם לכוארה שילם את עונשו, אך הנאשם אינו שונה מקיים המבצע עבירות מן בקיבוץ או מחרדי שמבצע עבירות מן בקהילה חרדית סגורה, אשר הנאשם

אף ממשיר לקבל תמייה מקהילתו על פי עדויות העדים. נטען כי איןפה ולו במעט גמול או הילמה למעשי הנפשעים של הנאשם. נטען כי בית המשפט צריך להשיט ענישה מוחשית וארכוה ולא ניתן לטעון לעונש של עבודות שירות כאשר מדובר בעבירה מעשה סדום בגערה בת 14 בתוספת אישומים נוספים, כאשר הנאשם ניסה את מזלו עם מי שהציג עצמוני רקטין דרך המחשב ועם קטינות שפגש במסגרת תפקידו והטריד אותן. באשר לפיטורי המשטרה טוענת ב"כ המשימה כי אין מדובר בצעד עונישתי אלא אמצעי מנהלי הנתנו בידי מי שעומד בראש מערכת המשטרה וכןعد להבטיח את רמת השירות המשטרתי והתאמת השוטרים לביצוע המשימות המוטלות עליהם. נטען כי לגבי המתлонנות באישום השני לא הוגש תסוקיר קורבן בשל מצבה הנפשי הקשה.

ב"כ המשימה הגישה פסיקה אך צינה כי אין מדובר בפסקה העוסקת במעשה סדום בגילאי 14 - 16 וטענה כי יש לקבוע מתחם ענישה הולם בין 22 ל-36 חודשים כשהעונש ההולם הינו 30 חודשים מסר בפועל, מסר על תנאי ופיקוי משמעותית למתlonנות, בעיקר המתлонנות באישום השני. ב"כ המשימה מדגישה את פער הגילאים המשמעותי הקיים בין הנאשם לבין המתлонנות, כאשר באישום השלישי לכתב האישום יש גם פער מעמידי כי המתлонנות יודעות שמדובר בשוטר. נטען כי מדיניות הענישה הנוגעת בהטרדה מינית בניסיבות הללו היא מסר על תנאי ועד 6 חודשים מסר בעבודות שירות, כאשר העונש ההולם הוא 3 חודשים מסר שיוציאו בעבודות שירות. באשר לעבירות האינויים, מדובר באינויים כלפי קטינה בת 14 לפגיעה לשם הטוב ונטען כי מדובר בפגיעה ברף העליון ומדיניות הענישה הנוגעת הינה ענישה מוחשית בין מסר בפועל שיוצאה בעבודות שירות לבין מסר בפועל ממש - 4 עד 12 חודשים, כאשר העונש ההולם הינו 6 חודשים מסר בפועל שיוציאו בעבודות שירות. על כן, בshall כל הנתונים מבקשת ב"כ המשימה להשיט על הנאשם 32 חודשים מסר, מסר מותנה ופיקוי משמעותית למתlonנות.

ב"כ הנאשם הביע צער וחרטה בשםו של הנאשם האירועים המפורטים בכתב האישום. באשר למתlonנות באישום השני לכתב האישום טען ב"כ הנאשם כי היא שיתפה פעולה גם באירוע העיקרי שבו התרצע המעשה המיני וגם לאחר מכן כאשר התקשרה לנאם וביקשה כי יבוא אליה. היו ביניהם התכתבויות ושיחות. נטען כי הנאשם פגש אותה לפני בקשתה וכל המעשים נעשו בהסכמה. נטען כי בתקן אין ראות על מצבה של המתlonנות כו� ולא הוגש תסוקיר נגעתה העבירה. נטען כי העבירה של מעשה סדום היא מהדרג הנמוך ביותר של עבירות מעשה סדום וכי לא הופלה כל אלימות. עוד נטען כי הנאשם שיתף פעולה עם החקירה והודה בכל ואך ה策ער והתרטט על מעשינו. באשר לאישום הראשון נטען כי מדובר בהתקבות רגילה, למראות שאינה יפה ואני מכובדת, אך נטען כי לא נגרם כל נזק. באשר לאישום השלישי נטען כי המתlonנות משתפת פעולה בשיח הלא יפה.

ב"כ הנאשם טוען שלגביו האישומים של הטרדה מינית יש לקבוע מתחם של מסר על תנאי. באשר לאישום השני לכתב האישום נטען כי הנאשם לא תכנן את המעשים ויש לקבוע מתחם של בין מסר של כמה חודשים אשר יכול וירוצה בעבודות שירות עד מסר בפועל של 8-7 חודשים. הסיגור הציג פסיקה וטען כי במקרים חמורים יותר הוטלו עבודות שירות. נטען כי קיימת כאן אפשרות לשיקם את הנאשם שנענש עונשים כבדים - פוטר מהמשטרה כמעט ללא זכויות, הוקע בחברה שבה הוא חי, הוא ומשפחתו סבלו רבודות. נטען כי הנאשם היה במעבר 52 ימים ואין לשלוח אותו למסר בפועל מאחר שהוא בלש ויש לו אויבים בבתי הכלא. נטען כי יש לגוזר על הנאשם עונש שיוצאה בעבודות שירות. נטען כי לאחר מעצרו מאחורי סורג וברית הנאשם שהוא במעבר באיזוק אלקטרוני עד ליום 21.6.15. עוד נטען כי הנאשם מוכן לפצות את המתlonנות באישום השני למראות שלא הוגש תסוקיר נגעתה העבירה.

הנאשם עצמו אמר שהרס לעצמו את החיים. ביקש סליחה אם פגע בבנות המעורבות באירועים המפורטים בכתב האישום. מקווה שלא נגרם להן נזק. ביקש סליחה מהאנשים שתמכו בו וביקש את רחמי ביהמ"ש.

שיקולי בית המשפט לעניין העונישה

קביעת מתחם העונש ההולם

בבאו של בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם, עליו להביא בחשבון את העונש הקבוע בחוק למשעים שבಗינם הורשע הנאשם, חומרת נסיבות המקירה ומכלול הנתונים הקשורים למעשה ולמבצע העבירה. מתחם העונש ההולם משקף קביעה ערכית לעונש ראוי, ואינו משקף, בהכרח, את העונישה המקובלת והרווחת בפסקה קודמת, ובמיוחד בפסקה שקדמה לכינוסו לתקוף של תיקון 113 לחוק העונשים.

באישום הראשון לכטב האישום מדובר בעבירות ניסיון להטרדה מינית לפי סעיף 3(א)(4) בצירוף סעיף 3(א)(6)(א) לחוק למניעת הטרדה מינית ובצירוף סעיף 25 לחוק העונשין, אשר העונש המרבי בגין עבירה זו הינו שנתיים מאסר, שכן, כידוע, העונש בגין עבירת הניסיון הוא אותו עונש שוטל בגין העבירה המושלמת (סעיף 343' לחוק העונשין); באישום השני לכטב האישום מדובר בעבירות מעשה סדום אשר העונש המרבי בגין עבירה זו על פי סעיף 347(1) לחוק העונשין הינו 5 שנות מאסר. כמו כן, מדובר בעבירות איוםים אשר העונש המרבי בגין לפי סעיף 192 לחוק העונשין הינו 3 שנות מאסר; באישום השלישי לכטב האישום מדובר בעבירות הטרדה מינית (מספר עבירות) לפי סעיף 3(א)(4) בצירוף סעיף 3(א)(6)(א) סיפא לחוק למניעת הטרדה מינית אשר העונש המרבי בגין הינו שנתיים מאסר.

הערך החברתי שנפגע

העבירות שבahn הורשע הנאשם הין בעיקר בעבירות אשר נועד להגן על שלומו של הציבור ושל ציבור הקטינים מפני עברייני מין. כפי שטעהה ב"כ המאשימה, כאשר מדובר בשוטר, מתווסף ערך של שמירה על אמון הציבור במשטרת ושמירה על כבוד המשטרה ובענייננו הנאשם ביצע חלק מהמעשים המתוארים בכתב האישום בזמן ביצוע תפקידיו כשוטר כאשר באישום השלישי הוא אף מנצל מידע שהגיע אליו במסגרת תפקידו. החובה להגן על קטינים מפני עברייני מין, גם כאשר מדובר בקטינים המשתמשים בראש האינטראקט ובאמצעי התקשרות והנחשפים לעברייני מין הפעילים באינטרנטן, מחייבות את בית המשפט להרטיע את הנאים בעבירות אלה בענישה חמירה. על זאת יש להוסיף את החובה למנוע תופעה של שוטר המנצל תפקידי לביצוע עבירה. יחד עם זאת, יש לשקל את נסיבותו של כל מקהה ומקהה ואת נסיבותו האישיות של הנאשם.

נסיבות הקשורות ביצוע העבירה

בגדר הנסיבות הקשורות ביצוע העבירה יש לשקל את חלקו של הנאשם ביצוע העבירות, כאשר הנאשם הוא האחראי לביצוע העבירות וכאשר לעבירות שבוצעו כלפי המתלוונת באישום השני התכתבות ממושכת ותכנון וגם

לעבירות שבוצעו כלפי הקטינים באמצעות האינטרנט קדמו הכתבות ותכנן. כן יש לשקל את הנזק שנגרם מעשיו, כאשר המתלוננת העיקרית (המתלוננת באישום השני) אף לא הייתה מסוגלת להעיד במסגרת הראיות לעונש ולא ניתן היה לערוך תסוקיר נפגעת העבירה בעניינה. מכיוון שמדובר בנפגעים שהינם קטינים יתכן שייגרמו עוד נזקים נוספים בעתיד, שלא ניתן לצפות אותם בעת, במיוחד ככל שמדובר במתלוננת באישום השני לכתב האישום. יש להתחשב גם בכך שהנאשם הינו בגיר והוא שוטר במשטרת ישראל בעת ביצוע המעשיהם. لكن הבין את חומרת מעשיו והייתה לו האפשרות להימנע מביצוע העבירות. בחלק מהאירועים הנאשם אף ניצל לרעה את מעמדו כשוטר. יש לשקל גם את הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות - תאווה מינית חסרת מעצורים. ועוד יש להביא בחשבון את פער הגילאים בין הנאשם ובין המתלוננים.

נסיבות שאין קשרות ביצוע העבירה

בגדר הנסיבות שאין קשרות ביצוע העבירה יש להביא בחשבון את הפגיעה של עצם ניהול ההליך והענישה בתיק זה בנאשם ובמשפחהו, כפי שפורט בטיעוני הסניגור ובדברי העדים שהובאו על ידי הנאשם לעניין העונש. יש להביא בחשבון את פיטוריו של הנאשם מעבודתו כשוטר ואת שנות השירות שלו כפי שפורט גם במסמכים שכירף הסניגור. כן יש להביא בחשבון את הדואתו של הנאשם במעשייו וכן את חרطתו על מעשיו ונטיילת האחוריות למעשייו והחיסכון לצורך בעודתה של המתלוננת באישום השני. יש להביא בחשבון את העדר הUber הפלילי. כן ניתן להביא בחשבון את המutzer שבו היה שרוי הנאשם מיום 16.12.14 ועד ליום 2.2.15 כאשר שוחרר למעצר למשך בית מלא בפיקוח משמרונים וכן באיזוק אלקטרוני, וזאת עד ליום 21.6.15, כאשר הוקלו תנאי השחרור והאיזוק האלקטרוני הוסר.

מתחם העונש וריבוי העבירות

הצדדים הציגו בפני ביהם"ש פסיקה מצומצמת שכן ההחלטה הקיימת בעבירות מין באמצעות האינטרנט, שהן עבירות חדשות יחסית, אינה רבה. אך גם לגבי עבירת מעשה הסדום בקטינה שלא בכוח (אישור שני לכתב האישום) לא מצאה ב"כ המאשימה פסיקה דומה בנוגע למדיוניות הענישה הנוגגת. לפני בית המשפט הוצגו בעיקר גזר דין העוסקים בעבירה של מעשה מגונה בקטין. מטבע הדברים, ההחלטה שאליה הפנו ב"כ הצדדים אינה משקפת את עובדות המקרה הנוכחי ואינה זהה לנسبות מקרה זה, במיוחד במקרים אלו בו קיים מחסור בפסקה דומה.

בהבאיו בחשבון את נתוני המקרה כפי שפורטו, סבורני כי יש לאמץ מתחם ענישה התואם את דרגת החומרה של המעשים, שאינם ברף העליון, אך עם זאת מדובר במעשים חמורים.

במקרה זה יש לקבוע כי האירועים המפורטים באישומים השונים בכתב האישום מהווים אירועים נפרדים ולכן יש לקבוע מתחם ענישה הולם לכל אישום בנפרד, כמצוות סעיף 40(גב) לחוק העונשין. עם זאת, במקרה זה יקבע עונש כולל לכל האירועים.

נראה כי בהתאם לנسبות ולעיקון ההלימה, מתחם הענישה בכל הנוגע לאיושם השני לכתב האישום - עבירות של

מעשה סדום ואוימים - נע בין 18 חודשים מאסר בפועל ובין 40 חודשים מאסר בפועל, בצוירוף עונשים נלוויים.

בנסיבות העניין, כפי שפורטו לעיל, מתחם העונשה בכל הנוגע לעבירות נשוא האישומים הראשון והשלישי נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר בפועל של 8 חודשים בגין כל אחד מהאישומים, בצוירוף עונשים נלוויים.

קביעת העונש ההולם בתוך המתחם שנקבע או בסטייה ממנו

בקביעת העונש בתוך מתחם העונשה או בסטייה מהמתחם יש להתחשב בנסיבות האישיות של הנאשם. כאמור, מדובר בנאשם ללא עבר פלילי, עם רקע של שנות שירות רבות, אשר פוטר מעבודתו כשוטר וגם חייו האישיים נפגעו בשל הוווטו חלק מקהילת מסורתית וקטנה.

לענין הפגיעה בנאשם בהיותו חלק מקהילה מסורתית סגורה אומר כי אכן אות הקلون (הסטיגמה) הנלוות עצם הרשעה בעבירה פלילתית, לא כל שכן בעבירות מסווג אלו בהן הורשע הנאשם, היא, לכשעצמה, עונש משמעותי שיש להביאו בחשבון.

הסטיגמה, אות הקلون החברתי, מהויה חלק בלתי נפרד מהשלכות ההליך הפלילי עוד משחר ההיסטוריה. לתיאgo של מי שסיטה מהנורמה החברתית נודעו כבר מימי בראשית השלכות מרוחיקות לכת שחרגו מהעונשה הפורמלית שהוטלה עליו. [ראו לענין זה את הסטיגמה שדבקה בקיין אשר רצח את אחיו. העונש שהוטל עליו כלל דחיה והרחקה לא רק מהחברה אלא גם מהאדמה כאמור: "וועטה, אָרוּר אַתָּה, מִן-הָאֲדָמָה אֲשֶׁר פִּצְתָּה אֶת-פִּיה, לְקַחְתָּ אֶת-דְּמִי אַחֵיךְ. כִּי תַּعֲבֹד אֶת-הָאֲדָמָה, לֹא-תוֹסַף תַּתְכֹּחַ לָךְ; נָעַ וְנָדַד, תַּהְיָה בָּאָרֶץ"] (בראשית, פרק ד' פס' יא - יב). משמעות העונש הוא הרחקה מהחברה באופן החושף את המורחיק לסייעון בחירות הגנה והגדרת האשם כתמא לא רק כלפי האדם אלא גם כלפי האדמה (דרשויבץ אלן מ., **צדקمبرיאシיט** (הוצאת אוניברסיטת חיפה, 2000) פרק שני). יש להבaya בחשבון, במסגרת מכלול השיקולים לענין העונש, כי תוכנות הסטיגמה הדבקה באדם עקב היותו מושיע בפליליים מלواتו אותו אחורי שריצה את העונש שנגזר עליו, לעיתים כל חייו, ועלולה להיות מכשול של ממש בפני עצמה מלאה לחברה הנורמטיבית (שם גיורא ורחב גיורא, **אות קין** (תל אביב 1983) פרק ח' עמ' 133 - 146).

הנאשם הודה והתחרט על המעשה. עם זאת, מדובר במעשים חמורים, אשר נעשו בחלוקת כאשר הנאשם היה במסגרת תפוקido כשותר וכאשר הנאשם מבוגר ומודע לחומרת המעשים שנעשו כלפי המתלוננים הקטנים והפיגועים ולכן יש להטיל עונשים אשר ישקפו את המעשים החמורים שביצע ואין מקום בנסיבות המקירה לסתות מתחם העונשה ומהעונש ההולם. עם זאת, ולענין העונש הראי בתוך המתחם, ראוי בחשבון גם את ההשלכות החברתיות הקשות הנובעות מהклон החברתי שדבוק במשוער, ובמיוחד בקהילה בה הוא חי בעתיד.

על כן, סבורני כי יש מקום להטיל על הנאשם עונש כולל של מאסר משמעותי, בפרט בגין האירועים המפורטים באישום השני לכתב האישום; מאסר על תנאי; ופיצוי למחלוננת נשוא האישום השני לכתב האישום, אשר למרות שלא הוגש בעניינה תסקיר נפגעת העבירה, ככל הנראה נגרמו לה נזקים, גם אם מדובר בעיקר במקרים נפשיים.

כפי שນפסק, "תכליתו המיידית של סעד הפיצוי היא התכליות של פיצוי הנפגע ממעשה עבירה שגרם לו נזק או סבל. זו תכלית אזרחית מן המניין. הנחת יסוד היא להוראת סעיף 77 לחוק, שמעשה העבירה אשר גרם סבל או נזק מהוות גם עוללה אזרחית, עוללה לגוף האדם או לרכושו. אם זו הנחת החוק, אין טעם או צדק בשליחת הנפגע ל התביעה אזרחית לאחר שבית-המשפט קבע כי הנאשם עשה את המעשה אשר גרם לו נזק או סבל. הוראת סעיף 77 נועדה בעיקרה להציג לנפגע מעין קפנדירה, קרא: לזכותו בפיצוי על נזק או סבל שנשא בהם בשל עבירה שעבר הנאשם בלי שייאlez לכתחת רגלו להגשתה של התביעה אזרחית [רע"פ 2976/01 אסף נ' מדינת ישראל, פד"י נ"ו (3) 418, 459 - 460]. ראו גם: ע"פ 3042/13 **יוסף חיימוב נ' מדינת ישראל** (21.5.15) סעיף 12]. בית המשפט העליון אף קרא לבתי המשפט להפעיל סמכותם ולפסיק פיצויים משמעותיים לנפגעי עבירה [רע"פ 2976/01 הנ"ל, פסקה 40; ע"פ 13/13 **יעאל מחמד ע'נאים נ' מדינת ישראל** (13.4.15) סעיף נ"ו; ע"פ 1385/12 **פלוני נ' מדינת ישראל** (4.1.15) סעיף 67]. במקרה שבפני, כאשר נגרם סבל לנפגעת העבירות נשוא האישום השני לכתב האישום, סבור אני כי מתקיימים התנאים המצדיקים את חיוב הנאשם בפיצוי המתלוונת באישום השני לכתב האישום, כל זאת מבלי לחסום את דרכה לנקט הליך אזרחי מתאים בעניין זה. יצוין לעניין זה כי הנאשם אף הסכים כי יש לפצotta.

בכל הנוגע למתלווננים באישומים הנוספים - לא מצאתי מקום לפסוק לטובותם פיצוי כספי במסגרת הליך זה. אין באמור כדי לחסום את דרך מתביעת פיצויים במסלול אזרחי, ככל שימצאו לנכון לפעול כך.

סיכום הענישה ונזר הדין

בהבאי בחשבן את השיקולים הכלולים את נסיבותו האישיות של הנאשם, השלכות התיגוג החברתי על עתידו בקהילה, את העדר עבר פלילי והודאותו, את תקופת מעצרו ושהייתו במעצר בית מלא בפיקוח אלקטרוני, אך מайдן את המעשים החמורים והפגיעה במתלוונת באישום השני לכתב האישום, סבורני כי יש להטיל במקרה זה ענישה שאינה ברף העליון של המתחם שנקבע, אך עם זאת יש להטיל ענישה משמעותית שתשחקף את חומרת המעשים שנעשו בעת היוטו של הנאשם שוטר במשטרת ישראל ואדם בוגר שביצעו את העבירות כלפי מתלווננים קטינים ופגיעים.

אשר על כן, לאור המפורט לעיל, הנני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

32 חודשים מאסר כאשר ירצו כמאסר בפועל מאחריו סORG ובריח 24 חודשים, וזאת בגין ימי מעצרו של הנאשם מיום 16.12.14 ועד ליום 2.2.15. יתרת המאסר למשך 8 חודשים יהיה מאסר מותנה שהנתנאי הוא שה הנאשם לא עבר עבירה של מעשה סדום לפי סעיף 347(א)(1) לחוק העונשין /או עבירה מין שהוא פשע, לרבות עבירות שהן פשע לפי החוק למניעת הטרדה מינית, וזאת בתוך שלוש שנים מהיום ווירשע בגין;

בנוסף אני גוזר על הנאשם מאסר מותנה למשך שלושה (3) חודשים והנתנאי הוא שה הנאשם לא עבר עבירה מין שהוא עוון, לרבות עבירה לפי החוק למניעת הטרדה מינית, לרבות ניסיון לבצע עבירות כאמור, וכן עבירות של איום, וזאת בתוך שנתיים מהיום, ווירשע בגין.

הנני מטיל על הנאשם לפצות את המטלונגה באישום השני לכתב האישום בסך של 10,000 ₪. הפיצוי ישולם בדרך של הפקדתו בקופת בית המשפט עד ליום 30.12.15.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ח תשרי תשע"ו, 11 אוקטובר 2015, במעמד הנאשם, ב"כ הנאשם וב"כ המאשימה.

ר' שפירא, ס. נשיא